

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil gerne give hr. Ole M. Nielsen fuldstændig ret i, at det var en hård kamp at få gennemført vedtagelserne dengang. Men når det er sagt, vil jeg ikke give hr. Ole M. Nielsen ret i, at den statslige beskæftigelse faldt mere ude i landet end i hovedstadsområdet. Det har vi sådan set været inde på, og faktisk viser tallene, at der er et meget lille fald i hele landet i forhold til det store fald i hovedstadsområdet. Men det var ministeren også inde på, og han gav nogle af forklaringerne.

Angående det, som blev sagt om skævvridning fra den tidligere regerings side, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at da vi fik den sidste vedtagelse om, hvordan vi ønskede, at udviklingen skulle være, sagde fru Ritt Bjerregaard, som var fødevareminister dengang, da man ville nedlægge Silstrup og Rønhave: Det vil jeg ikke være med til, for i henhold til vedtagelsen er det sådan, at der skal tages de nødvendige hensyn. Det blev så Foulum, der blev nedlagt, fordi man måtte tage de nødvendige hensyn.

Men det er ikke helt de samme signaler, vi hører nu, og derfor: Hvordan vi skal gøre op med, hvem der har skævvredet hvad, vil jeg godt vende tilbage til, når vi har set regeringens kommende politik, og om regeringen i virkeligheden vil stå ved det forslag til vedtagelse, der nu er lagt op til, eller vi skal se noget andet. Der er jo ikke nogen udvikling i det, der er sket med Rigsarkivet. Det er jo ikke i overensstemmelse med den tidligere vedtagelse, det er ikke engang med til styrke Danmark, men er måske med til at svække Danmark, for Skåne, Halland og Blekinge hører efter min mening sådan set også med til Danmark, efter at vi har fået Øresundsbroen. Der ligger nogle universiteter dér, og vi har også nogle fælles interesser.

Formanden:

Nu begynder det jo at blive interessant, og så er det fru Else Winther Andersen.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Jeg vil da godt starte med at sige tak til hr. Ole Vagn Christensen for de positive elementer, der var i talen. Men der var bestemt også nogle meget firkantede ting.

Der blev bl.a. sagt, at det var rigtigt, at vi skulle have en fysisk planlægning og se den som en helhed, og at det ville være godt for udviklin-

gen. Så tror jeg, det er godt for Sydthy og områderne ude i Vestjylland, at der nu bliver en regulær motorvej i Herning/Brandeområdet og ikke det, den tidligere regering lavede, hvor man ikke kunne få den rigtige infrastruktur gennemført.

Men når man taler om, at man skal have de ting på plads, hvorfor taler man så også om, at der ude lokalt skal laves en målrettet indsats, og der skal laves en nøjagtig tidsramme for, hvornår den skal være gennemført? Jeg vil gerne spørge hr. Ole Vagn Christensen: Er det ikke ude lokalt, man skal være med til at styrke de vækstområder, man har mulighed for? Kan vi her fra Folketinget sige, hvornår man skal være færdig med at lave de ting?

Kl. 11.55

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes, hr. Ole Vagn Christensen var meget uklar i sit svar til hr. Ole M. Nielsen, og derfor vil jeg godt spørge hr. Ole Vagn Christensen, om han ikke kan bekræfte, at hvis vi ser på perioden 1994-2000, kan vi konstatere, at i den periode faldt mængden af statslige arbejdspladser, fordi væksten i det offentlige skete i kommuner og amter.

Der er sådan set bred enighed om, at det har haft som konsekvens, at der i den periode har været en tilbagegang i antallet af offentlige arbejdspladser i Københavnsområdet på godt 5.000, og at der i provinsen har været en fremgang i antallet af statslige arbejdspladser på lige knap 3.000 – hvis vi skal være helt nøjagtige 2.912. Derfor er den antagelse, som nogle har om, at den tidligere regering ikke fulgte op på det, den sagde, også en forkert antagelse. Kan hr. Ole Vagn Christensen bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Jeg vil godt sige tak til hr. Ole Vagn Christensen, for det var egentlig rart at sidde her og høre, at Socialdemokratiet er med. Det er faktisk første gang i lang tid, jeg har følt, at nu skal vi til at samarbejde om det skæve Danmark, og det var egentlig rart. Nu kan der ske noget, og alle er jo enige i, at der bør og skal gøres noget.

Så hørte jeg også hr. Ole Vagn Christensen lidt nølende indrømme: Ja, vi sad jo i mange år, og vi kunne måske godt have strammet den en ekstra tand, og vi kunne måske godt have gjort noget mere. Men kommer tid kommer råd. Den